

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 24 Października r. s. 1832 Roku

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

— W i l n o. —

Wczora, w Niedzielę, dnia 15 października, radośna dla całego Państwa Rosyjskiego nowina, o pomnożeniu się NAYJAŚNIEJSZEGO DOMU CESARSKIEGO, przez rozwiązanie CESARZOWEJ JEYMOŚCI z cięży, wydaniem na świat WIELKIEGO XIĄŻĘCIA, narzeczonego MICHAŁEM, stała się przedmiotem uroczystego obchodu w mieście naszym. O pół do dziesiątej zrana Urzędnicy Gubernialni i Powiatowi, tudzież Rady Miasta i Magistratu, nie mniej znakomitsi Obywatele, zgromadzili się u JW. Sprawującego Obowiązki Gubernatora, Cywilnego Radcy Stanu i Kawalera *Doppelmaira*, pod przewodnictwem którego przyszedł do JO. Xiążęcia Jmci Gubernatora, dla złożenia z tey okoliczności hołdu i wyrazu poddanych powinszowania, które Xiążę Jmci Wojenny Gubernator, przyjąwszy od Jeneratów, Urzędników Wojskowych i Cywilnych i Obywateli, z całym potem zgromadzeniem udał się do Cerkwi S. Ducha, gdzie odprawio się uroczyste nabożeństwo i śpiewany był hymn: *Ciebie Panie chwalemy*, błagając w gorących modłach NAYWYŻSZEGO, o szczęśliwe hodowanie się i dojrzwanie Nowonarodzonego Wielkiego Xiążęcia. Wśród podniesienia głosów, hicie we dzwony i wystrzały dział twierdzy, 10 razy, napełniły miasto — we wszystkich Cerkwiach, Kościołach i Świątyniach, różny wyznania, również odprawiały się uroczyste nabożeństwa, wieczorowi gromy publiczne i domowe, a miasta zostały oświecone.

Sankt-Petersburg dnia 15 Października.

z Bożey Łaski

M Y, NIKOŁAY PIERWSZY,
CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECH ROSSYI,
i t. d. i t. d. i t. d.

Obwieszczamy wszystkim wiernym NASZYCH poddanym.

W dniu 13 terażniejszego października, NAYKOCHANNA Matka NASZA, PANI CESARZOWA ALEXANDRA FEODORÓWNA, rozwiązana została z cięży, przez powicie NAM SYNA, narzeczonego MICHAŁEM.

To CESARSKIEGO NASZEGO DOMU pomnożenie, przyjmujemy za nowy okaz błogosławieństwa NAYWYŻSZEGO, na NAS i na Imperyum NASZE zlewanego, i obwieszczając o tém wiernym NASZYCH poddanych, Zostajemy przekonani, że wszyscy Oni wzniosą z NAMI do Boga serdeczne modły, o szczególne hodowanie się i dojrzwanie Nowonarodzonego.

Rozkazujemy pisać i nazywać we wszystkich aktach, gdzie wypadnie, tego Ukochanego NAM SYNA, Nowonarodzonego WIELKIEGO XIĄŻĘCIA, JEGO CESARSKĄ WYSOKOŚCIĄ.

Dan w Sankt-Petersburgu dnia 15 października, roku od narodzenia Chrystusowego tysiąc osiemset trzydziestego wtórego; a Panowania NASZEGO siódmego.

Na autentyku własną JEGO CESARSKIEY MOŚCI ręką podpisano tak:

NIKOŁAY.

Przez n a y w y ż s z e ukazy, z podpisem własnym JEGO CESARSKIEY MOŚCI wydane:

Do Rady Państwa dnia 18 września w Rjazaniu, Radcy Taynemu, Hrabi *Pahlenowi*, n a y t a s k a w i e y rozkazano być Członkiem Rady Państwa.

— Do Rządzącego Senatu dnia 18 września w Rjazaniu. Będącemu w Rządzącym Senacie za Ober-Prokuratoriskim stołem Radcy Stanu *Boholobowu*, rozkazujemy być niezmiennym Assesorem Rządu Uniwersytetu Sankt-Petersburskie-

go, z zostawieniem go razem przy dawniejszych obowiązkach z wypłatą naznaczoney etatami pensyi z ob. mieysc.

Wyniesieni do rang wyższych po wystąpieniu lat ustanowionych w terażniejszych: Pocztmistrze Kantorow pogranicznych: Odesskiego *Atanazy Dżankowski*, i Radziwiłłowskiego *Karol Girs*, na osnowie Ukazu 22go oktobra 1830 do 5tey klasy; Pomocnik Radziwiłłowskiego pogranicznego Pocztmistrza *Jakób Ilaszewicz* do rangi 8mej klasy; wszyscy ze starszeństwem od dnia 51 grudnia 1831 roku, dla tego, że oni w tym roku uznani są przez Zwierzchność godnymi podwyższenia.

D. 21 września w Moskwie, Pocztmistrz Brzeskiego pogranicznego Kantoru Pocztowego, Radca honorowy *Wołyński*, wyniesiony na Assesora Kolegijskiego.

D. 2 października, Sprawujący obowiązki Rektora CESARSKIEY Akademii Sztuk pierwszego stopnia Professor Malarstwa historycznego, Radca Kolegialny *Bazyli Szebujew*, który przez Powołne Zebranie tey Akademii, uznany godnym wyniesienia na Rektora, n a y t a s k a w i e y utwierdzony w tém nazwaniu. — D. 8 września, *Tambowski* Gubernator Cywilny, Rzeczywisty Radca Stanu, *Paskiewicz*, zgodnie ze swą prośbą, n a y t a s k a w i e y uwolniony od tego urzędu z przyczyn choroby, do wyzdrowienia, a będący przy Ministerjum Spraw Wewnętrznych, Rzeczywisty Radca Stanu *Hamaley*, n a y t a s k a w i e y mianowany Gubernatorem *Tambowskim*.

D. 18 września w Rjazaniu, CESARZ JEGO MOŚĆ, utwierdził raczył Opinią Rady Państwa, zgodnie z przełożeniem Rządzącego Senatu, utwierdzającą familią *Turczaninowych* w dostojności Szlacheckiey.

— Ukazy Rządzącego Senatu:

1) D. 5 października z 1go Departamentu, z ogłoszeniem aktu dodatkowego do będących między Rosyją a Danią traktatow o handlu i żegludze.

2) D. 8 października z 1go Departamentu, o włościanach *Mokołakowych* i innych ludziach w *Gruzi* i *Horyi*, niemających prawa na dziedziczne Dworzaństwo. (G. S.)

USTAWY CESARSKIEY WILEŃSKIEY MEDYKO-CHIRURGICZNEY AKADEMII. (Ciąg 3ci.)

Rozdział IV. o Prezydencie.

§ 43. Prezydenta Akademii mianuje JEGO CESARSKA MOŚĆ, na przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 44. Prezydent, jako główny bezpośredni Naczelnik Akademii, przestrzega zachowania wewnątrz jey dobrego porządku, we wszystkich częściach zarządu i wykładania nauk, na istotney osnowie postanowień w ustawach i zaleceń Zwierzchności.

§ 45. Prezydent przodkuje na Konferencyi i w rządzie Akademii.

§ 46. Przestrzega, ażeby lekcyce dawane były zgodnie z programatami, przez Zwierzchność zatwierdzonemi, i w naznaczonym dla kaźdey czasie.

§ 47. Przestrzega także, ażeby gabinety i wszystkie w ogólności pomoce naukowe utrzymywane były w porządku i całości.

§ 48. Ma troskliwy dozór nad regularnością rozchodow, wiernością ksiąg rachunkowych, na osnowie ustanowionego dla nich porządku i zachowania wszelkiey, jakiej tylko można, nawet w nieodbitych wydatkach oszczędności.

§ 49. Wszystkie postanowienia Konferencyi wchodzi do Prezydenta, który, uważając podług ich osnowy, albo je do wyższej Zwierzchności przedstawia, albo przesyła dla spełnienia, gdzie należy.

§ 50. Prezydent daje pozwolenie Członkom Konferencyi, dającym lekcye i Urzędnikom Akademii na wyjazd, ale nie dłużej, jak na 29 dni. O wyjeździe na dłuższy czas i pozwolenie za granicę, nawet na krótki czas, przedstawia Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 51. Niezwłocznie donosi Ministrowi Spraw Wewnętrznych o wszystkich zdarzeniach w Akademii, na szczególną zasługujących uwagę.

§ 52. Na czas oddalenia się Prezydenta, Minister Spraw Wewnętrznych naznacza, na jego przedstawienie, jednego z Akademików dla sprawowania jego urzędu. W zdarzeniu ciężkiej, niespodzianej choroby, albo nagłej jego śmierci, starszy z Akademików, zastępuje jego miejsce, do naznaczenia nowego Prezydenta, albo Sprawującego jego obowiązki.

R o z d z i a ł V. O Sekretarzu Uczonym.

§ 53. Obowiązek Uczzonego Sekretarza, porucza się jednemu z Akademików, albo Professorów zwyczajnych, na przedstawienie Konferencyi i za utwierdzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 54. Obowiązki Uczzonego Sekretarza są:

- 1) Przekładać Konferencyi wszystkie wchodzące do niej dzieła i utrzymywać Protokół posiedzeń.
- 2) Przygotowywać wychodzące od niej papiery i prowadzić korespondencyą w imieniu Konferencyi w językach Rosyjskim i cudzoziemskich, z uczonemi towarzystwami i osobami.
- 3) Mieć baczną nad wydawaniem aktów, dysertacyi i innych pism, z rozrządzenia Konferencyi drukować się mających.
- 4) Przygotowywać dyplomata na stopnie uczone, również i wszelkie inne attestata i świadectwa i wnosić kopije ich, podpisem swym stwierdzone, do osobnej księgi, odpowiadając za zgodność tych świadectw i kopij z dokumentami i dziełami Akademii.
- 5) Układać zapisy do spółczesnej historii Akademii.
- 6) W końcu każdego roku, przedstawiać Konferencyi wiadomość: a) o stanie Akademii i należących do niej naukowych zakładów, gabinetów i biblioteki; b) o nowych, w ciągu roku nastąpiłych postanowieniach, tak względem dawania nauk, jak i względem zarządu Akademii; c) o liczbie wychowanców, znajdujących się w ciągu roku w Akademii, wyszłych z niej i znajdujących się rzeczywiście; d) o uznanych przez Konferencyą godnymi różnych uczonych nazwań; e) o niedostatkach albo niedogodnościach, dostrzeżonych w ciągu roku w tém, co się tyczy dawania nauk, i o przedsięwziętych albo obmyślonych środkach dla uprzątnienia tych niedogodności.

§ 55. Uczony Sekretarz, ma w wiedzy swojej Archiwum Akademii i Kancellaryą Konferencyi; u niego też jest w zachowaniu większa i mniejsza pieczęcie Akademii, wyciskane na wydawanych na stopnie uczone dyplomatach i świadectwach.

R o z d z i a ł VI. O Akademikach, Professorach, Adjunktach, Członkach Honorowych i Korrespondentach Akademii.

§ 56. Cesarska Wileńska Medyko-Chirurgiczna Akademia, dla osadzenia ustanowionych w niej katedr, ma piętnastu Professorów zwyczajnych; starsi z nich, którzy wysłużyli nienagannie w tém nazwaniu, nie mniej dziesięciu lat, podnoszą się na Akademików.

§ 57. Nadto przy Akademii naznacza się dziesięciu Adjunktów; odznaczający się z nich podnoszą się na Professorów nadzwyczajnych.

§ 58. Akademicy w nazwaniu swém utwierdzają się przez JEHO CESARSKĄ MOŚĆ.

§ 59. Professorowie i Adjunkei wybierani są przez Konferencyą Akademii, a potwierdzani w tych nazwaniach przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

§ 60. Życzący sobie być Adjunktem Akademii, oprócz dyplomu na stopień uczone, obowiązany złożyć świadectwo, na to, że się zajmował praktyką Medyczną, przynajmniej przez trzy

lata. Potem poddaje się ściśtemu ustnemu i na piśmie examinowi, z tej nauki, w której chce być Adjunktem, i obowiązany jest przeczytać na Zgromadzeniu Konferencyi na próbę lekcya o dwóch z tejże nauki przedmiotach: jedną w Rosyjskim, drugą w łacińskim języku.

§ 61. Wybierani na Adjunktów, powinni mieć też uczone stopnie, które wymagane są od Professorów (§ 35). Zresztą dozwala się poruczać za zgodą Ministra do sprawowania obowiązku Adjunktów, młodym ludziom, którzy ukończyli nauki w Akademii, albo w innym uczącym zakładzie, chociażby stopnia Doktora nie mieli; ale w takim tylko zdarzeniu, jeżeli odznaczające się ich talenta, pilność do nauk i sposobność dawania lekcji pokazują, że oni z czasem mogą być dobrymi Nauczycielami.

§ 62. W powszechności przy wybieraniu, tak Professorów, jako i Adjunktów przestrzega się, ażeby kandydaci, oprócz gruntownych wiadomości w naukach, mieli też należyte obyczajowe przychyłki i zdolność łatwego i porządnego wykładania swych myśli. Przy równych zdolnościach, rozstrzyga Rosyanin albo poddany Rosyjski pierwszeństwo przed cudzoziemcem i służący w Akademii przed ustronnym.

§ 63. Adjunkt, który w ciągu służby swojej dał dowody odznaczające się gorliwością dobrego usposobienia i wiadomości w naukach lekarskich i nadto przez wydanie jakiegokolwiek pożytecznego dzieła, zwrócił na siebie uwagę uczonego świata, podnosi się przez Konferencyą za potwierdzeniem Ministra na Professora nadzwyczajnego.

§ 64. Nikt z Professorów i Adjunktów, bez szczególnej zasługującej na uwagę przyczyny, nie uczyniwszy o tém pierwej doniesienia Konferencyi, albo Prezydentowi, ani od dawania lekcji, ani od posiedzeń, ani nawet od innych jakiegokolwiek, na niego włożonych obowiązków, uchylać się nie może. Życzący sobie otrzymać zupełne za służby uwolnienie, obowiązany jest; wyżej przepisany porządkiem, podać o tę prośbę (§ 58) przynajmniej trzema miesiącami przed ukończeniem roku szkolnego.

§ 65. Co rok 1go czerwca, każdy Professor, podaje Konferencyi programma o wykładaniu swoich lekcji w następującym roku szkolnym. Programma to przegląda się na posiedzeniu Konferencyi i przedstawia się do utwierdzenia Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 66. Professor, który dla dawania nauki chce używać książki przez się napisanej, obowiązany jest przedstawić ją poprzedniczo na rozpatrzenie Konferencyi; w powszechności żadne dzieła nie mogą być wprowadzane do lekcji, bez poprzedniczego jej zezwolenia.

§ 67. Professorowie obowiązani są ze ściślnością zachowywać przepisany dla kursów nauk porządek. Każdy Professor powinien zupełnie ukończyć kurs przez niego wykładany w przeciągu tego czasu, który na to się naznacza.

§ 68. Professorowie wszystkich przedmiotów, w Akademii wykładanych, obowiązani są dwa razy na rok podawać Konferencyi wiadomość o wyłożonych przez nich przedmiotach i o postępach uczących się, którzy zgodnie z temi postępami przeznaczają się do różnych oddziałów.

§ 69. Adjunkei są pomocnikami Professorów, pod których przewodnictwem, obowiązani są starać się udoskonalić w nauce lekarskiej i nabywać wprawy w dawaniu lekcji. Adjunkei obowiązani są być uczestnikami wszystkich prac Professorów, znajdować się na ich lekcjach, w zdarzonych potrzebie zastępować ich miejsce i z ich polecenia powtarzać to, co było przez nich wykładane, bez najmniejszego odstępstwa od planu i porządku, przez Professora przyjętego.

§ 70. Adjunkei podług uwagi Konferencyi i z rozważania Ministra przeznaczają się ku pomocy, szczególniej Professorom przedmiotów praktycznych, wymagających szczególnych zatrudnień i przygotowań. Może być Adjunktem (§ 36) poruczone oddzielne dawanie jakiegokolwiek nauki, albo jej części.

§ 71. Na Członków Honorowych i Korrespondentów, Akademia wybiera z poddanych Rosyjskich i z cudzoziemców, ludzi odznaczających się wiadomościami w naukach, odnoszących się do Medycyny albo do pomocniczych jej przedmiotów, lub też powszechnie znajomych ze szczególnego przywiązania do nauk, przykładania się do ich postępu, przez własne prace lub ofiary na założenie lub udoskonalenie zakładów naukowych; potwierdzani są w tych nazwaniach przez Ministra Spraw Wewnętrznych. (d. c. n.)

A U S T R Y A.

Wiedeń dnia 13 października.

Otrzymałe ostatnią pocztą listy donoszą, że Porta zbliża się ku zupełnemu upadkowi. — Mehemet Ali oświadczył teraz wyraźnie, iż nie po-przestanie wojny, a dla dokonania swego, zamianu, obeymie osobiście dowództwo naczelne armii.

(G.C.)

N I E M O C Y.

Frankfort d. 15 października.

Journal de Francfort zawiera następujące uwagi o sprawie Belgijskiej: „W pismach francuzkich zapewniają, że Mocarstwa postanowiły, w Hollendersko-Belgijskiej sprawie uważać bezwarunkowy systemat niewmieszania się: czyli się istotnie tak rzecz ma, nie wiemy; jeżeliby jednak ta wiadomość miała być gruntowną, uważalibyśmy takowe postanowienie za czyn najsłabszy sprawiedliwości. — Kiedy Konferencya Londyńska ustanowioną została, nadała sobie rolę pośredniczki, a minister Ludwika Filipa pisał w imieniu tego Monarchy, że życzy, aby Konferencya od tego charakteru nigdy nie odstępowała. Lecz cóż ma czyścić pośrednik pomiędzy dwiema stronami, gdy już nie ma żadnej nadziei do dobrowolnego pogodzenia? rzeka się swego urzędowania, i zostawia stronom wolność, załatwienia sprawy pomiędzy sobą. Hollandya i Belgia całą swoją nadzieję pokładały w Konferencyi Londyńskiej; przyjęła ona od początku zasadę niewmieszania się, jako podstawę układów. Wszystkie Mocarstwa zgadzały się w tej mierze; umówiono się orsz i oświadczone, iż w żadnym wypadku nie odstąpią od tego. Tak stały rzeczy przed pośrednictwem; gdy więc takowe do żadnego rezultatu nie doprowadziło, lecz owszem o nieprzebyte trudności rozbiło się; więc sama przez się powraca ta sprawa do swego pierwotnego położenia, w którym się znajdowała, nim pośrednik przyjął na siebie obowiązek.” (G.C.)

Monachium dnia 13 października.

W czasie przedstawienia Członków Ciała Dyplomatycznego, dnia 10 t. m., Królowi Grecyi, miał Nuncyusz Papiezki następującą mowę do Króla: „N. Pacie! Ciało Dyplomatyczne pośpiesza złożyć W. K. M. najuniższemu hołd i powinszowanie wstąpienia na Tron Grecyi. Wybór W. K. M. jest przepowiednią szczęścia i dobrego bytu ludu, dla którego W. K. M. powołanym jesteś na Władzcę. Oby Opatrzność Boska udzieliła W. K. M. obficie swego błogosławieństwa, i dozwoliła W. K. M. jak najdłuższego panowania! — Te są życzenia, które u stóp Tronu W. K. M. składamy; są one oraz życzeniami Monarchów, których tu mamy honor przedstawić, a będąc ich zastępcami za szczęśliwych się poczytujemy.”

J. K. M. Król Grecyi raczył na to odpowiedzieć: „Nie przestanę nigdy z gorliwą troskliwością i najlepszą chęcią, w miarę sił moich, pracować nad dobrym bytem nowej mojej Ojczyzny. Szczerze wyznaję, iż to jest trudnem dla moie zadaniem, osobliwie ze względu na moją młodość, oraz z powodu przywiązania do wiernego narodu, który opuszczam; lecz, uznając ważność powołania, które zdaje się mię przeznaczać do dźwignienia, uciśnionego różnemi pociskami losu, Greckiego narodu, rozumiem, iż się nie powinieniem sprzeciwić skinieniu Opatrzności.”

— Dnia 14 —

„Wczorasy przybyła tu Grecka Deputacya, i wysiadła w pałacu przeznaczonym dla Rejencyi Greckiej. — Uroczyste przyjęcie tej Deputacyi

już nastąpi. — Już od kilku dni przybywały tysiące ciekawych, z odległych stron i wszystkimi bramami do Monachium, aby bydz świadkami odłożonej, na dzień dzisiejszy uroczystości październikowej; ale zadni goście z takim upragnieniem nie byli oczekiwani, jak Deputowani Hellenów, którzy w imieniu swego narodu wysłani zostali, w zamiarze zżenienia hołdu swemu nowemu Władcy, Królewiczowi Bawarskiemu. Przybyli oni wczorasy w wieczor, a dziś wszystkich oczy zwrócone były na nich, gdy trzech Bohayrów, w czerwonym Palikarnaskim stroju, w wysokich albańskich czapkach, otoczeni swymi adjutantami, w kilku dworskich pojazdach, na placu uroczystości stanęli, i trybunę, urządzoną, dla nich obok amfiteatralnego wzniesienia, naprzeciwko Królewskiego pawilonu, zajęli. — Już były na około wszystkie miejsca zajęte i obszerna rozległość pola niezliczonym mnóstwem ludu okryte, gdy wystrzały działowe zapowiedziały zbliżenie się Króla i rodziny Królewskiej. — Radośny odgłos ludu dał się słyszeć na widok otoczonego wojskiem obywatelskim powozu, w którym dzisiaj dwóch Królów razem oglądano. — Przeznaczony w tymże dniu uroczysty wjazd i przyjęcie Deputacyi Greckiej, dla spoźnionego przybycia Deputowanych, nie mogły się odprawić. — Uroczystość sama była nader świetna, której równa może się jeszcze nie wydarzyła w Monachium, a kilka razy padający deszcz, w czasie uroczystości, nie zdołał przytomney ludności zmniejszyć. — Wieczorem, przy rześkim oświeceniu domów, dano operę Chalarde pod tytułem: *Makbet*; gdzie też przybył Jego Królewska Mość w towarzystwie młodego Króla Grecyi, i przyjęci zostali z największym uniesieniem. II. KK. MM. siedzieli w prywatney królewskiej loży; Grecka Deputacya zaś w królewskiej wielkiej loży nadwornej. — Nie mógł bydz piękniejszy dzień obrany, jak ten, w którym Grecy oglądali pierwszy raz swego Władzcę, widząc go wpośrodek tak wiernego ludu.

— Dział z południa o godzinie 5tej przybył tu Cesarzsko-Rosyjski Posel, Hr. Pozzo di Borgo.”

— Dnia 15 —

Dzień dzisiejszy przeznaczony został na uroczysty wjazd i posłuchanie Deputacyi Greckiej. Orszak postępował następującym porządkiem: oddział kirysyerów z kompletną muzyką wojskową ruszył od pałacu przez Deputacyą zamieszkanego, po którym jechał konno Królewski Koniusz; po nim w dwóch pojazdach adjutanci Greckich Deputowanych, poczem znowu Królewski Koniusz, za nim sześciokonny powóz galowy, w którym siedzieli dwóch Greckich Generatów (Bozaris i Kallipoulos), Członków Greckiej Deputacyi, w towarzystwie Królewskiego Kamerjunkra; jeden powóz 6-konny, w którym jechał Admirał Miaulis, w towarzystwie Królewskiego fligeladjutanta. — Lokaje od wszystkich pojazdów postępowali piezo z obydwóch stron drzwi pojazdowych z odkrytymi głowami; za ostatnim pojazdem szedł koniusz, za nim koń; a oddział kirysyerów zamykał orszak. — Tym porządkiem przybył orszak przez bramę Cesarzką do Rezydencyi Królewskiej przed same schody królewskie. — Wojsko Królewskie tak główney, jako też rezydencyonalney straży, wystąpiło w paradzie, stojąc pod bronią w marsowey postawie przez cały czas posuwania się orszaku. Przy wysiadaniu przyjmowana była Deputacya przez nadwornego furjera, i wprowadzona do apartamentu trewirskiego. Tam przybył wyślany od Króla pierwszy Mistrz ceremonii z jednym Szambellanem i Kamerjunkrem, dla wprowadzenia Deputacyi do sali posłuchalney, gdzie została NN. Króla i Królową; siedzących na Tronie, otoczonych Następcą Tronu, Xiążętami, Xiężniczkami, Ministrami i całym Dworem Królewskim. — Po zwykłych trzykrotnych pokłonach, na wstępnie do sali, przystąpiła Deputacya do Tronu Królewskiego. Jeden z Członków Deputacyi Greckiej, miał następującą mowę w języku greckim, która potem przetłóżona została przez tłómacza na język niemiecki: „Zaszczycony Poselstwem od Rządu Hellenickiego, składając u stóp Tronu W. K. M. u-

zucia i życzenia Helenów, zbliżamy się do W. K. M., w celu wyourzenia naygłębszey czci i wdzięczności, za wszelkie dobrodzieystwa, których nam tak obficie W. K. M. udzielać raczyteś; oraz dla wyrażenia radości, jaką sprawiła nam wiadomość o wyborze na Króla Grecyi, wielce ukochanego Syna W. K. M. Wybór, który wiecznie połączył Helenów z Najjaśniejszą rodziną Wittelsbach. Tak jest, Najdostojniejszy Królu! Już przed wyborem Najjaśniejszego Syna, Helenowie uważali W. K. M. za swego Oycę i Zwierzchnika. W czasie naszej niedoli, nappierwszy z Monarchów podałeś nam W. K. M. swą pomocną rękę, a wdzięczność nasza za taki udział Królewskiego serca dla cierpiącej Helenii wiecznie wyryta pozostanie w głębi naszej duszy. Najjaśniejszy Panie! Rząd Helenów polecił nam upraszać także na przyszłość o oycowską troskliwość W. K. M. dla ludu Helenów, i dla tego błaga o narychlejsze zesłanie na ziemię Helenów naszego Najjaśniejszego Króla. Heleni oczekują Jego przybycia z naywiększą niecierpliwością, w przekonaniu, że przytomność J. K. M. oddali o cierpienia, które naród od kilku wieków uciskają, i że przywróci tymże owe błogie dni starodawnej pomyślności i szczęścia.”

(Dokończenie nastąpi.) (G.G.)

FRANCYA.

Paryż dnia 12 października.

Mówią, że Xiążę Broglie ma w tych dniach zaprosić do siebie wszystkich zagranicznych Posłów, dla objawienia im zamierzonego przez terazniejszy gabinet sposobu postępowania.

Wszelkie rozporządzenia, tyczące się zmiany Ministrów, są z datą 12 października i kontrasygnowane przez Marszałka Soult lub P. Barthe.

— Dnia 13 —

Monitor dzisiejszy, do wczorajszych 59ciu nowych Parów, dodaje jeszcze Vice-Admirała Jurien-Lagravière, przez omyłkę opuszczonego. Tym sposobem licząc z dwoma Ministrami przybyło do Izby Wyższej prawodawczej 62 nowo utworzonych Parów, których nazwiska są następujące: Jenerał-Porucznik Xiążę Fezensac, Marszałkowie: Grouchy i Hr. Gérard, Hr. Rayneval, Reinhard, Roederer, Rumigny, Turgot, Preisac, Ornano, Montlosier, Montguyon, Nicolay, Morand, Laferrière, Levêque, Labriffe, Heudelot, Berenger, Canouville i Chastenay-Lanty, Jenerałowie: Colbert, Desroys, Dutailis i de la Grange, Baronowie: Zangiacomì, Thénard, Sylvestre de Sacy, Roussin, (Vice-Admirał) Neigre, (Jenerał Porucznik) Grenier, Mathieu-Faviers, Malouet, Lallemand, Haxo, (Jenerał-Porucznik) Freville, Durand de Mareuil; Jenerałowie: Brayer, Berthezene i Athalin, Vice-Hrabia de Caux, Panowie Bertin de Vaux, Radcy Stanu Allent, Aubernon, Berbis, Cousin, Jenerał Baudrand, Villemain, Besson, Boyer, Canson, Devaisnes, Dupleix de Mezy, Maurice-Duval, Felix Faure, Gautier, Humblot-Conté, Lamoignon, Rousseau, Tripiér i Vice-Admirał Jurien Lagravière.

W liczbie powyższych 62 Parów znajduje się: 2 Marszałków, 15 Jenerał-Poruczników, 2 Jenerał-Majorów, 1 były Jenerał-Inspektor, 2 Vice-Admirałów, ogółem 22 wojskowych. Dalej 4 byłych Ministrów Stanu, 4 byłych Radców Stanu, 5 Rzeczywistych Radców Stanu, 2 Prefektów, 3 byłych Prefektów, 1 Mer Paryżki, 19 Radców Departamentowych, ogółem 38 urzędników, 2 byłych członków zgromadzenia konstytucyynego, 1 były Senator, 1 były członek zgromadzenia prawodawczego, 3 Deputowanych, 14 byłych deputowanych, ogółem 21 członków prawodawstwa; 3 członków Sądu Kassacyynego, 2 członków Sądów Królewskich, 1 członek Izby Obrachunkowej, ogółem 6 urzędników Sądowych, 3 Posłów i 2 byłych Posłów, razem 5 Dyplomatyków, nareszcie 5 członków Instytutu, 4 Radców Uniwersyteckich i 4 Professorów, ogółem 13 literatów. Bankiery i stan kupiecki nie mają żadnego udziału.

Jeden z nayznakomitszych Deputowanych opozycyi, wezwał wszystkich kollegów, którzy

przystąpili do sprawozdania opozycyi, aby się zgromadzili w Paryżu z początkiem przyszłego miesiąca, dla wspólnego naradzenia się względem adresu do Króla.

Pan Mauguin przybył wczoraj do Paryża. (G.W.)

Gazeta Courier pisze: iż P. Thiers oświadczył, że przeznaczone wsparcia pieniężne wszystkim ministeryalnemu pismom, także nadal wypłacane będą, miał również oświadczyć, iż miesięczną dopłatą 6,000 franków, którą P. Perrier jednej gacie ministeryalnej wyznaczył, a które Hrabia Montalivet wykreślił, Pan Thiers także wypłacić każe.

Xiążę Orleanu odjedzie pojutrze do armii północney.

Hrabia Lehon Posel Belgijski powrócił wczoraj z Bruxelli, a dziś miał u Króla postuchanie.

Minister Handlu przesłał Prefektom departamentów Alpejskich 35,000 fr., dla podzielenia ich pomiędzy gminy, przez różne nieszczęścia podupadłe.

Gazety Francuskie donoszą: „Nowy Minister Skarbu w Hiszpanii P. Encima Piedra ma dawne związki z nadwornymi bankierami w Paryżu; z tego powodu adaje się, że Hiszpania nie zmieni swego systematu pożyczek za granicą. Encima Piedra był pod zarządem P. Ballasteros Dyrektorem umarszającej kassy, co teraz Pan Cas-Irujo otrzymał. Bez wchodzenia w szczegóły, tylko, uważając ogólny terazniejszy zarząd, jest jasną rzeczą, że Apostolskie stronnictwo zupełnie swój wpływ u dworu utraciło. Tę niespodziewaną odmianę skutecznie Król, szczególnież za poradą swej dostojnej małżonki. W tych dniach będą wszyscy wyżsi urzędnicy dyplomacyi, wojska, sprawiedliwości i t. d. oddaleni, którzy z Apostolistami zostawali w stosunkach. PP. Zea Bermudes i Encima Piedra, szczerem przejęci do Króla przywiązaniem, uznali za rzecz niezbędną, zmienić systemat rządu, czemu były Minister Calomarde, teraz wygnany do Malagi, opierał się. Wkrótce ma nastąpić zupełna polityczna amnestya i ważne polepszenia w zarządzie.

Xiążę Decazes, którego w ostatnich długich kombinacyach ministeryalnych, także między innymi na Prezesa Ministrów proponowano, ma bydź wysłany do Petersburga, jako Posel Króla Francuzów.

— Dnia 14 —

P. Durand de Mareuil przeznaczony na Posła do Berlina.

— Dnia 16 —

Królewsko-Wirtemberski i W. Xiążęco-Toskański Posłowie mieli onegdaj w Neuilly postuchanie u Króla.

Jedenastu Półkowników, między którymi 7 dowódców półkowych, zostało posuniętych na Jenerał-Majorów.

Względem nowych Ministrów, tak się wyrażają tutejsze pisma: Xiążę Broglie i P. Guizot byli sternnikami pierwszego po rewolucyi lipcowej utworzonego ministeryum, które się ledwie do listopada utrzymać zdołało: ich maxymy są otrętwiałe i nieugięte.

Mówią, iż w skutek udzielenia przez Xięcia Broglie, mają się dziś Ministrowie obcych Mocarstw zgromadzić, w celu naradzenia się względem postanowienia rządu Francuzkiego, co do postania wojska do Belgii.

Journal du Commerce twierdzi, iż gabinet zatrudnia się teraz wypracowaniem wielkiego Manifestu, który ma wyjść systemat, podług którego nowe Ministeryum postępować zamysła.

Wszystkie listy z Medrytu zgadzają się w tém, iż nowe Ministeryum wszelkich używa środków, aby skłonić Króla do wydania tak rozciągłej amnestyi, ile tylko można; główne jej zasady mają bydź już postanowione. Także Królowa przykłada się bardzo wiele w tej mierze; użyła nawet do tego pomocy Posłów Francuzkiego i Angielskiego.

P. Castillone, pierwszy lekarz Ferdynanda

DODATEK

W ilno dnia 24 Października o. s. 1832 roku.

VII wyniesiony został na stopień Grafa Hiszpańskiego z tytułem Hrabiego de la Salud.

Nowe Ministerjum Francuzkie szczerze zamierza z surowością postępować przeciwko Wandei, co też Marszałek Soult w swym okólniku zagroził. To jest właśnie powodem oddalenia od urzędu P. St. Aignan, Prefekta niższej Ligiiery.

— Dnia 18 —

Król przybył wczoray do stolicy, i udzielił zaraz w tej chwili od północney armii przybytemu Marszałkowi posłuchanie, które 2½ godziny trwało. J. K. M. odprawił naradę z Prezydentem rady, oraz z Ministrami spraw zagranicznych i marynarki. O godzinie 5 ku wieczorowi przybyli ci trzej Ministrowie znowu do Króla, i naradzali się przeszło godzinę w gabinecie Królewskim. (G.C.)

A N G L I A.

Londyn d. 13 października.

Wczoray była u Króla gala, na której przytomni byli: Lord Kanclerz, Lord Prezydent, Lord Wielki Pieczętnik, pierwszy Lord wydziału skarbowego, Sekretarze stanu spraw wewnętrznych, Sekretarze stanu spraw zagranicznych i wydziału osąd, Kanclerz skarbu, pierwszy Lord Admirality, Sekretarz stanu dla Irlandyi, wojenny płatnik i Admirał Pulteney Malcolm. Po tej gali odprawił Król kapitułę orderów S. Michała i S. Jerzego, oraz udzielił Panu Douglas godność kawalera tego orderu. Admirał Pulteney Malcolm, który stosownie do statutów tego orderu odesłał był insygnia W. Krzyża, przy złożeniu naczelnego dowództwa nad flotą na morzu Śródziemnym, ozdobiony został takowym na nowo. Na końcu miał Lord Durham posłuchanie u Króla.

— Dnia 16 —

Wczoray po południu odbyła się w biurze zagranicznem rada gabinetowa, na której wszyscy Ministrowie, wyjąwszy chorego Lorda Holland, przytomni byli.

Admiral Sir Pulteney Malcolm pracował wczoray z Ministrem marynarki, Sir James Graham, w biurze admiralicy; wkrótce odjedzie on do Portsmouth, i z swą flotą wykona postanowienie rządu.

Onegdys wieczor przybył do Ramsgata Xiążę Talleyrand. Wczoray Xiążę odwiedził Hr. Grey i Lorda Palmerston. Sun pisze: Cieszymy się; z najlepszego źródła możemy donieść, iż zapewnienia przez Xięcia Talleyranda Hrabieciu Grey i Lordowi Palmerston uczynione w imieniu Francyi, zupełnie zadowolniszą Anglię.

Podług nadesłanych tu z Madrytu doniesień do dnia 4 b. m., mieli tamtejsi nadworni lekarze oświadczyć, że Król Ferdynand wcale jeszcze nie wyszedł z niebezpieczeństwa, gdyż symptomata podagry znowu się w lewym nodze objawiają.

Admiral Pulteney Malcolm odjechał wczoray wieczór do Portsmouth. W tym porcie przybierają uzbrojenia bardzo groźny charakter. — Dnia 13 t. m. nadeszły tu rozkazy od Admirala, aby eskadra przynajmniej 20 wojennych okrętów wynosiła. Okręty liniowe „Donegal”, „Spartiate”, „Revenge”, „Talavera” i „Wellesley”; fregaty „Vernon” i „Southampton” każde o 56 działach; 4 mniejsze fregaty: „Briton”, „Castor”, „Stag” i „Volage”; 7 szalup wojennych i dwie parowe fregaty, mają być pod rozkazami Admirala. Termin połączenia flot ma być 5 listopada, przecież wolno jest flotom połączyć się nawet wcześniej, podług okoliczności.

Następujące okręty, przeznaczone do Skaldy, odebrały rozkaz na dzień 5 listopada zgromadzić się w Spithead: „Talavera”, „Wellesley”, „Revenge”, „Spartiate”, „Donegal”, „Vernon”, „Southampton”, „Stag”, „Castor”, „Convay”, „Volage”, „Nimrod”, „Childers”, „Rover”, „Scout”, „Satellite”, „Larne”, „Snake”, oraz dwa parowe „Rhadamantus” i „Dee”, na tych znajduje się 560 dział; osobliwie dwa ostatnie mają działa nadzwyczajnie wielkiego kalibru.

Na wczorajszey giełdzie rozprawiano naj-

więcey o mowie Króla Holenderskiego przy otworzeniu izb, która bardzo szkodliwy miała wpływ na kursa publicznych papierów, osobliwie Holenderskich.

Listy z Oporto pod datą 10 t. m. donoszą, iż dnia 1 zwinęte zostało oblężenie, i że Migueliści rozpoczęli swój odwrót.

Admiral Sartorius blokuje eskadrę Don Miguela w Vigo. (G.C.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga dnia 18 października.

Xiążę Oranii opuścił wczoray w nocy tę stolicę, powracając do armii. — Wczoray powrócił tu baron Fagel, nasz Posel przy dworze Francuzkim. — Pruski radzca poselstwa hr. Dönhoff przyjechał tu z Berlina z ważnemi depeszami.

Bruxella d. 16 października.

Wczoray odjechał Król do Cortenberg, w celu odbycia przeglądu tamecznego woyska.

Onegdys w nocy hr. Corneussen odjechał z depeszami dla jenerala Merx do Berlina. Osnowa jego depeszy jest bardzo wielkiej wagi.

Prawie wszystkie bataliony odwodowe otrzymały rozkaz udać się do swych wojennych batalionów.

Król stanowczo zdecydowany jest stanąć na czele swojej armii; utrzymując, iż nie nie potrafi zmienić jego postanowienia. Trzeci półk strzelców przybył dziś do Bruxelli, jutro idzie dalej do Lowanium, a tamtąd do Diest; armia rezerwowa postępuje na przód tą samą drogą, i ma stanąć pomiędzy Lowanium i Diest. — Liczna artyllaryja i znaczny zapas prochu odszedł wczoray do granicy; z wyrobieniem ładunków bardzo się pośpieszają.

— Dnia 17 —

Onegdys kazał Król na równinie Dieghem przeciągać przed sobą 4 batalionom 3 pułku liniowego i 2 batalionom antwerpskiej gwardyi narodowej.

Król odjedzie w tym tygodniu do głównej kwatery do Lowanium. Dworzanie Króla Jmci już tam się udali.

Pan Bousmann, jenerałny dyrektor poczt wojskowych, odjechał także do głównej kwatery.

Gazeta Union twierdzi, iż korpus 20,000 ludzi, stojący obozem pod Diest, wyruszył ku granicy.

Piąta kompania pierwszego batalionu umobilizowanej gwardyi mieyskiej w Hennegau, widziała się zmuszoną opuścić dnia 12 t. m. w nocy swoje stanowiska w gminie Loenhaut, prowincyi antwerpskiej, z powodu nadspodziewanego najeścia woyska Hollenderskiego. (G.C.)

H I S Z P A N I A.

Madryt d. 5 października.

Nasza Królowa oświadczyła angielskiemu posłowi podczas słabości jej Destoynego Matłonka, że Król w dniu 9 (w urodziny Xiężniczki Elżbiety), z własnego natchnienia, wyda ogólną bezwarunkową amnestyę dla wszystkich wychodźców i wszystkich uwieczonych za polityczne, chociażby największe, występki.

— Dnia 9 października. —

Wyszło tu Król. rozporządzenie, podpisane przez ministra spraw wewnętrznych, P. Gyafranga, na mocy którego Królowa do kierowania wszystkimi publicznymi sprawami upoważnioną zostaje, na czas słabości Króla, rzecz tym ważniejsza, kiedy wszystkie rozporządzenia, podczas niebezpiecznej epoki słabości Króla, jego imieniem podpisane były. W skutek tego już dwa sławne rozporządzenia Królowey ogłoszone zostały, jedno z d. 7, na mocy którego wszystkie uniwersytety zamknięte, dnia 18 otworzone być mają, a drugie z dnia 9, w urodziny Infantki Izabelli, na mocy którego wszystkim więźniom w całym królestwie amnestya udzieloną zostaje.

P. Alcludia odesłany do cytadelli w Pampeunie, a P. Galomarde do zamku St. Sebastian w Kadyxie; gdzie obadwa uwieczonymi zostali.

W miejsce jenerala Monet i Encima de la

Piedra, mianowani zostają ministrami jenerał Vives i P. Imas. (G.C.)

W Ł O C H Y.

Ankona d. 10 października.

W tych dniach oczekujemy tu powrotu Jenerała Cubières z Napolu i Rzymu. Tu panuje spokojność. Francuzka załoga zostanie tu niezawodnie przez zimę. Francuzki dowódzca miał w Rzymie powtórnie żądać odwołania karabinierów z Ankony, ponieważ między nimi a Francuzami wszczęły się niespiski i lud niechęć swą ku nim objawia. (G.C.)

T U R C Y A.

Konstantynopol 28 września.

24 września W. Wezyr przybył do stolicy. — Osman Pasza, Gubernator Trebizundu, zebrał znaczną liczbę wojsk w Lazistanie, prowincyi Siwaskiej i sandżakostwach Czurumskim, Amazyjskim, Tokatskim, Divrikskim i Gurut-Chańskim. Prowincye, położone na tej stronie namiestnikostwa Erzerumskiego, dostawiły także liczbę wojsk oznaczoną, i prócz tego Achmet-Pasza, Begler boy Czildirski, wystąpił liczne oddziały dla przyłączenia do armii, zbierający się pod dowództwem Osmana Paszy. Teo Mirimiran donosi, że, zrobiwszy potrzebne rozporządzenia, około opatrzenia prowiantem swego znacznego korpusu, wyjechał on 1 września z Trebizundu ze wszystkimi swymi wojskami do Sivas, dokąd bardzo rychło spodziewa się przybyć. — Za staraniem Xdza Lewis, Missyonarza protestantskiego w Smirnie, utworzyło się tam towarzystwo dobroczynności, dla wyniszczenia żebractwa, przez dostarczanie ludziom rzeczywiście ubogim pomocy, stosowney do ich nieodbitych potrzeb. Projekt Xdza Lewisa znalazł wiele zapisów pomogdzy konsulami i kupcami. (Mon. Ottom.)

O G Ł O S Z E N I A.

Niżej podpisany ma honor zawiadomić Szanownych Amatorów pięknego ogrodnictwa, że jak w przeszłych latach, tak też i tej jesieni rozmaitemi gatunkami drzew owocowych krzewiów róży, tudzież kwiatowemi cebulami za pomierną cenę obficie opatrzeć może, uprasza zatem życzących takowe nabywać, aby się albo wprost do Rygi odnosić, albo żądanie swoje w sklepie u JP. J. F. Opitza objawić chcieli, gdzie też stosowny znajdą katalog i znaczną ilość nadesłaney cebuli kwiatowej. — Rygiński Ogrodnik K. H. Wagner.

Полицейстеръ Ожиговъ. (1283)

1. Dwa Śpiewy z poematu Adama Mickiewicza, z muzyką Adama Mackiewicza znajdując się w Xiegani JP. Zawadzkiego. Cena kop. 38 srebrem.

(1291)

1. Starozakonny Loko Lipmanowicz Frukt, handlujący fruktami, które mieszka w domu kupca Michela Zetela na przeciw Ratusza uwiadamia iż ma do sprzedania świeże winogrony, które dopiero mu przystane zastały w komis z Moskwy.

Полицейстеръ Ожиговъ. (1292)

2. Od Podolskiej Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż na sprzedaż oddanego jej na ewikcyę za uchybieniem terminu murowanego

Rada Miejska Wileńska ma honor niniejszem uwiadomić, że tuteysi Wexlarze od 21 Oktobra po 1 d. następującego Nowembra Kurs monet następných pokazali takowy: za dukat nowy dają r. 10 k. 60, a sami przedają po r. 10 k. 80; za dukat stary dają r. 10 k. 50, a sami nie mając takowego nieprzedają, za imperyał dają rub. 38, a sami przedają po r. 38 k. 50; za pół imperyał dają rub. 19, a sami przedają po rubli 19 kop. 25, za rubel srebrny całkowy dają rubli 3 kop. 63½; a sami przedają po rub. 3 kop. 68 i za rubel srebrny drobną monetą dają po rubli trzy kop. 69 assygnacyami.

Гласный Венера.

Письмоводитель Поздвичъ.

Drukarnia A. Marcinowshiego.

DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno, 1852. d. 24 Października.

CENZOR Leon Borowski.

domu, położonego w mieście Kamieńcu z dalszemi budowlami i ziemią pod nim 576 kwadratowych sążni, żyda Szmula Cowzmera, ocenionego w niepalnych materyałach 17,733 rub. 18 kop. ass. dla wyręczenia długu Izby wynoszącego, oprócz procentow 1636 r. srebr., naznaczone do targow terminy, 1szy 9, 2gi 12, i 3ci ostateczny 15 dnia grudnia terażniejszego 1852 roku. Życzący kupić ten dom, zechcą przybyć do Izby Powazeczney Opieki, pomienionych dni na 11 godzinę zrana, gdzie się im pokażą przedawanego domu inwentarz i umowa. Dnia 5 października 1852 roku.

Dożywotni Członek Czarnucki.

Sekretarz Szerocki.

Naczelnik Stoła Krupka. (1268)

2. Mohilewska Izba Powszechney Opieki wzywa przez niniejsze ogłoszenie życzących, do kupna oddanego na ewikcyę za uchybieniem terminu przez obywatela Teofilakta Newińskiego majątku jego Czerykowskiego powiatu we wsi Lachach, 12 rewizyjnych dusz męskiej płci, ze wszystkimi ich familiami, własnościami i należytościami, ocenionego 2500 rubli, na terminy 29 stycznia, i 4 dnia lutego następującego 1853 r. d. 6 października 1852.

Sekretarz M. Sofranowicz.

Kancelarzyska Rymski Korsakow. (1267)

2. Корпуса Жандармовъ Полковникъ Смолякъ, имѣющій пребываніе по службѣ въ Г. Варшавѣ, объявляетъ, что 21го Августа сего года крѣпостной его человекъ, Егоръ Разгулинъ, бѣжалъ отъ него, укравши принадлежащихъ ему денегъ и вещей на 4,000 руб.; почему проситъ, если гдѣ окажется оный Разгулинъ, взять и представить его Начальству — Примѣтами оны: росту средняго, лицо широкое, смуглое, носъ небольшою, глаза быстрые, черныя, брови широкія, лобъ маленькій, усы черные, съ небольшою туппанкою, 20-ши лѣтъ, родомъ изъ Губернскаго Города Коспромы, куда вѣроятно и будетъ пробираться.

2. Корпусу Жандармовъ Полковникъ Smolak, przebywający z powodu służby w M. Warszawie, ogłasza, iż 21go sierpnia terażniejszego roku, poddany jego człowiek, Jegor Razhulin, uciekł od niego ukradłszy należących jemu pieniędzy i rzeczy na 4,000 rub.; zaczem prosi, jeśli gdzie okaże się rzeczony Razhulin, wziąć go i przedstawić Zwierzchności. — Przymiotow następnych: wzrostu średniego, twarzy szerokiej, smuglawey, nosa niewielkiego, oczu bystrych, czarnych, brwi szerokich, łeb mały, wąsow czarnych, z niewielką hiszpanką, lat 20, rodem z Gubernialnego Miasta Kostromy, dokąd bez wątpienia i będzie się przebierał. — Warszawa dnia 1 7bra 1852 roku.

Полицейстеръ Ожиговъ. (1276)

4. W domie Bacanowiczów, położonym na ulicy Wileńskiej blisko Dobroczynności, jest do najęcia appartement, na gorze, dosyć wygodny, z kuchnią angielską, stajnią, wozownią i dalszemi przynależnościami.

Полицейстеръ Ожиговъ. (1236)